

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

1

בפני כב' השופט חגי ברנר

תובעת 1. טס שפלן

נגד

נתבעות 1. ידיעות אינטרנט (שותפות כללית)
2. ידיעות אחרונות בע"מ

2

3

פסק דין

4

5

6

מבוא

7

1. בפניי תביעה לתשלום פיצויים בסך של 70,000 ₪ בגין הפרת זכות יוצרים בצילום שצילמה התובעת.

9

10

2. התובעת הינה עיתונאית וצלמת מקצועית.

12

הנתבעת 1 היא המפעילה של אתר חדשות ברשת האינטרנט הנקרא "ynet".

14

הנתבעת 2 היא הבעלים והמוציאה לאור של העיתון "ידיעות אחרונות".

16

הנתבעות פרסמו את הצילום שצילמה התובעת, הן באתר ynet והן בעיתון "ידיעות אחרונות", בלא לקבל את רשותה של התובעת ובלא לציין את שמה.

18

19

3. התובעת טוענת כי הנתבעות הפרו את זכות היוצרים שלה בצילום, לאחר שהעתיקו אותו מאתר אינטרנט של חובבי צילום בו הוצג על ידה, תוך כדי שינוי הקומפוזיציה

21

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

של הצילום וקטיעת חלקו התחתון, בו הופיעו שמה של התובעת ולצידו, הסימן של זכות היוצרים שיש לה בצילום.

4. הנתבעות טוענות כי הצילום פורסם במסגרת מדור הסוקר אתרי אינטרנט חדשים ומביאם לידיעת הציבור הרחב. לטענתן, מדובר בשימוש שנעשה בתום לב, לצרכי סקירה ותמצית עיתונאית, ועל כן עומדת להן הגנה לפי ס' 2 לחוק זכות יוצרים, 1911.

5. מטעם התובעת העידה היא עצמה. מטעם הנתבעות העיד אילן יצחייק, המשמש הן בתפקיד המשנה לעורך הראשי של אתר ynet והן בתפקיד הכותב והעורך של המדור "עלו ברשת", בו פורסם הצילום שבמחלוקת.

רקע ועובדות

6. במהלך מלחמת לבנון השנייה, בחודש יולי 2006, צילמה התובעת במנחת המסוקים של בית החולים רמב"ם בחיפה תמונת צבע ובה צללית זנב מסוק של חיל האוויר ועליו רוכן חייל צה"ל (להלן: "הצילום"). הצילום, יחד עם תמונות נוספות שצילמה התובעת, הוצג על ידה באתר אינטרנט שכתובתו www.picshare.co.il, המאפשר לצלמים מקצועיים וחובבי צילום הרשומים בו להציג צילומים מעשה ידיהם ולקבל עליהם ביקורת ודירוג (להלן: "אתר הצלמים"). יצוין כי בצידו השמאלי התחתון של הצילום, ופיע שמה של התובעת בצירוף הסימן הבינלאומי (c) המורה כי "כל הזכויות שמורות" (ראהנספח 4 לתצהירה של התובעת).

7. ביום 30/7/06, במסגרת המדור "עלו ברשת", שיצא לאור הן באתר האינטרנט ynet והן בעיתון "ידיעות אחרונות", פורסם הצילום, ללא ציון שמה של התובעת, קרי, ללא מה שמכונה בעגה המקצועית "קרדיט". הנתבעות אמנם טוענות בסיכומיהן כי לא הוכח שהצילום פורסם ללא מתן קרדיט לתובעת, אלא שטענה זו אינה מתיישבת עם האמור בס' 19 לתצהירו של יצחייק, בו הוא מודה כי רק ביום 4/8/06, בעקבות פנייתו של הצלם ניב קלדרון אל הנתבעות, הוסף קרדיט לצילום שפורסם באתר ynet. כמו כן, התובעת העידה, ועדותה מהימנה עליי, כי ראתה במו עיניה את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

1 הצילום שפורסם ללא מתן קרדיט, אך לא הצליחה לתעד זאת משום שלא היתה לה
2 אפשרות טכנית לתעד את מה שראתה באתר האינטרנט (ע' 2 לפרוטוקול).

3
4 8. השאלה המרכזית העומדת לדיון והכרעה היא האם באופן בו פורסם הצילום יש
5 משום הפרת זכות יוצרים של התובעת או שמא מתקיים החריג בדבר טיפול הוגן
6 ביצירה לשם סקירה עיתונאית, אשר אינו מהווה הפרה.

זכות היוצרים בתמונה

7
8
9
10 9. אין חולק על כך שהתובעת היא שצילמה את הצילום. יחד עם זאת, לטענת
11 הנתבעות, מדובר בצילום בנאלי וחסר כל מקוריות, אשר אינו ראוי להגנת זכות
12 יוצרים.

13
14 10. מאחר ושני הפרסומים נשוא תביעה זו נעשו בחודש יולי 2006, בטרם נחקק חוק
15 זכות יוצרים, התשס"ח – 2007, הרי שיש להיזקק לדין שחל באותה עת, קרי, לחוק
16 זכות יוצרים, 1911 (להלן: "החוק"), ולהוראות פקודת זכות יוצרים (להלן:
17 "הפקודה").

18
19 11. צילום כשלעצמו עשוי להיות מוגן בזכות יוצרים, שכן על פי סעיף 1 לחוק, זכות
20 יוצרים יכול שתהיה: "לגבי יצירות ספרותיות, דרמטיות, מוזיקליות ואומנותיות"
21 (ההדגשה אינה במקור). סעיף 35(1) לחוק מגדיר יצירה אומנותית כ"כוללת עבודות
22 ציור, שרטוט, פיסול ומלאכת אומנות ומעשי אמן אדריכליים ופיתוחים וצילומים"
23 (ההדגשה אינה במקור).

24
25 12. בע"א (ת"א) 3437/06 ויסהוף אליעזר נ' ויינברג אמיר (פורסם בנבו) נקבע מפיו של
26 כב' השופט י' שנלר כי:

27
28 "תנאי להגנה של זכות יוצרים על יצירה הוא שהמדובר ביצירה "מקורית". דרישה
29 זו משמעותה כי היצירה היא פרי עמלו הרוחני של היוצר והיא תוצר של השקעה
30 מינימאלית של משאב אנושי כלשהו ... יצירת הצילום מעוררת מספר סוגיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

מבחינת זכאותה להגנה של זכות יוצרים. בין היתר, יש להבחין בין שני סוגי
צילומים: האחד, "צילום אמנותי", שבו משקיע היוצר מכשרונו ביצירת היצירה,
אשר עונה על קריטריון המקוריות; השני, "צילום בנאלי" שהוא לא יותר מהעתקה
פשוטה של אובייקטים ומסמכים, אשר אינו עונה על קריטריון זה. בצילום מקפיא
היוצר רגע מסוים וכשרונו עשוי לבוא לידי ביטוי בבחירת נשוא הצילום, זווית
הצילום, הצבעים, אור וצל, וקליטת העיתוי המושלם להנצחה (ראו, ש' פרזנטי,
דיני זכויות יוצרים (כרך שלישי) (פרלשטיין-גינזבר, 2008) בעמ' 743).

במקרה דנן, אין ספק שלא מדובר בצילום בנאלי אלא בצילום אמנותי, למרות היותו
בעל אופי דוקומנטרי. מדובר בצילום ייחודי ומקורי, בעל איכות אסתטית, שצולם
בשעת בין ערביים. כשרונה של התובעת בא לידי ביטוי בבחירת נשוא הצילום
(הימים היו ימי מלחמה), זווית הצילום, שילוב האור עם הצל ובחירת העיתוי
להנצחה. מאחר והתובעת השקיעה מכשרונה ביצירת הצילום, הרי שיש להעניק לה
הגנה של זכות יוצרים.

הפרת זכות היוצרים

13. כפי שכבר צוין קודם, הצילום פורסם באתר הצלמים כשבצידו השמאלי מופיעים
שמה של התובעת והסימן הבינלאומי (c) שפירושו: "כל הזכויות שמורות" (ראה
נספח 4 לתצהירה של התובעת). על כן לא עומדת לנתבעות הגנת ס' 8 לחוק,
שעניינו "מפר תמים", הקובע:

"אם הוגש משפט מחמת הפרת זכות יוצרים ביצירה, והנתבע טוען שלא ידע מדבר
קיומה של זכות יוצרים ביצירה, לא יהא התובע זכאי לכל תרופה משפטית, פרט
לקבלת צו מניעה או צו איסור לגבי ההפרה, אם הוכיח הנתבע שבתאריך ההפרה לא
ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה".

כפי שנפסק, לא אחת, הגנה זו חלה "...רק על אדם המפר זכות-יוצרים, מבלי לדעת
– ומבלי שהיה לו יסוד סביר לחשוד – שקיימת בכלל זכות-יוצרים ביצירה הנדונה,
ולא די בכך שהמפר לא ידע, ולא היה לו יסוד לחשוד, שהתובע דוקא הוא בעל זכות-

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

היוצרים... (ע"א 2312/02 ארנולד דרוק נ' סוניה דנציגר, בעמ' 430 (2005) - פורסם בנבו).

המלומד טוני גרינמן, מציין בספרו זכויות יוצרים מעידן הדפוס אל העידן הדיגיטלי, המצוטט בת.א. (ת"א) 69995/04 שלמה ערד נ' משכל הוצאה לאור והפצה בע"מ - פורסם בנבו, כי:

"[החוק] פוטר רק את זה 'שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה'. נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו מאוד להרימו. לא תועיל לו הטענה, כי לא ידע על קיום זכות היוצרים של התובע דווקא או שסבר, אף בתום לב, שהזכויות הן של מאן דהוא אחר. עליו להוכיח שלא ידע, ולא היה עליו לדעת, על קיום זכות היוצרים ביצירה. ציון המלים 'זכויות יוצרים' או ציון הסימן © על היצירה בוודאי שולל את התמימות. בנוסף, יצירה הנושאת שם יש בה כדי ליצור חזקה שלפיה יש לאדם בעל שם זכות יוצרים. על כן, גם מכוח כך לא יוכל המפר לטעון לתמימות."

14. כעולה מנספח 4' לתצהירה של התובעת, אין ממש בטענת הנתבעות לפיה הסימן הבינלאומי – (c), המורה כי כל הזכויות שמורות, לא הופיע לצד הצילום שהוצג בדף הבית של אתר הצלמים. זאת ועוד, ניתן לצפות מיצחייק, עיתונאי מקצועי ועתיר נסיון, המשמש כעורך מדור המתפרסם הן במהדורה מקוונת והן במהדורה כתובה, כי ינקוט משנה זהירות בכל הקשור לשמירה על זכויות יוצרים. אין המדובר בהדיוט שאין לו כל ידיעה, אלא במי שתחום עיסוקו נוגע נגיעה ברורה וישירה לדבר (ראה: ת"א (ת"א) 75851/04 דורפמן נ' ynet ידיעות תקשורת בע"מ (ניתן ביום 11.5.06), פסקה 42). על כן "לא די בהעדר ידיעה כמי שמקנה זכויות הגנה למפר, אלא יש להוכיח תנאי מצטבר לפיו לא היה למפר יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה. מכאן נובע כי לא די בתום ליבו הסובייקטיבי של המפר, אלא עליו להוכיח שעל פי מבחן אובייקטיבי לא היתה סיבה לחשוד בקיומה של זכות היוצרים" (ת"א (ת"א) 58747/00 רז נ' מנחם, [פורסם בנבו], הנזכר בפרשת ערד הנ"ל).

זאת ועוד, יצחייק עצמו העיד כי היה לו ברור שאין לעשות שימוש בצילומים המתפרסמים באתר הצלמים בלא רשות (ע' 26 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

1
2 15. הנתבעות טוענות כי עצם העלאת הצילום לאתר שיתוף מהווה הלכה למעשה
3 הרשאה בדרך של התנהגות לעשות שימוש בצילום. אינני מקבל טענה זו. אתר
4 הצלמים נועד לשם הענקת חשיפה ליצירותיהם של הרשומים בו, לעיני אנשי מקצוע
5 שונים, אשר יכולים, כאמור, לדרג את העבודות ולהעביר עליהן ביקורת. אין בכך
6 משום הרשאה גורפת לעשיית כל שימוש בצילומים, ולראייה, לצד הצילומים
7 המתפרסמים בו, מופיע הסימון בדבר שמירת הזכויות וכן מצויין שמו של הצלם. גם
8 יצחייק העיד כי ראה בשמו של האתר: www.picshare.co.il רמיזה בדבר הרצון
9 לשתף אחרים בתמונות אלו, אולם הבין היטב כי המטרה היא לחשוף התמונות אך
10 "לשתף, בטח לא לגנוב" (עמ' 27 לפרוטוקול). על כל אלה, יש להוסיף את העובדה כי
11 שמה של התובעת הופיע לצד הצילום גם באתר הבית, דרכו נחשף יצחייק, לטענתו,
12 לתמונה. לכן, אין ספק שיצחייק היה צריך להבין כי הצילום מוגן בזכות יוצרים.
13 מכאן, שיצחייק לא נקט ברמת הזהירות המקצועית הנדרשת ממנו בעת שהעתיק
14 ועשה שימוש בצילום אשר היה מוגן בזכות יוצרים.

15
16 16. הנתבעות טוענות כי עצם העובדה שלכתבה שפורסמה ב- ynet צורף קישור ("לינק")
17 לאתר הצלמים – בו ניתן לראות את שמה של התובעת, מהווה קיום של הדרישה
18 למתן קרדיט. אינני מקבל טענה זו. פרסום שמו המפורש של הצלם לעיני הצופה
19 בפרי יצירתו הינו הכרחי, שכן אין כל ביטחון כי הקורא יטרח להיכנס לקישור
20 המופיע בכתבה כדי להיווכח מיהו הצלם האלמוני. תכלית מתן הקרדיט וייחוסה
21 המיידי והברור של היצירה ליוצרה אינו מתקיים במקרה שכזה.

האם עומדת לנתבעות הגנת "טיפול הוגן"?

22
23
24
25 17. סעיף 2 לחוק קובע מספר חריגים בהם תוענק הגנה למעשים אשר הזכות היחידה
26 לעשייתם מוקנית לבעל זכות היוצרים. בין השאר הוא מעניק הגנה:

27
28 "... בתנאי שהמעשים דלקמן לא יהא בהם משום הפרת זכות יוצרים –

29 (i) כל טיפול הוגן ביצירה לשם לימוד עצמי, מחקר, בקורת, סקירה או תמצית
30 עתונאית".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

בכל אחד מהמעשים שלעיל מתבטא ערך בעל אופי ציבורי, חברתי או לימודי הנובע מעיקרון חופש הביטוי. עיקרון זה מתנגש בעיקרון הקנייני המקנה הגנה לקניינו של היוצר. כדי להעניק עדיפות לעיקרון חופש הביטוי, יש לוודא כי המעשה הנגזר מתוכו, נעשה תוך "טיפול הוגן" ביצירה. בכל שימוש אשר לא ימצא "הוגן" נעדיף את העיקרון הקנייני ונקנה ליוצר הגנה מפני הפרת זכויותיו ביצירתו.

18. במקרה דנן, למרות שהפרסומים נעשו במסגרת סקירה או תמצית עיתונאית שהעניק המדור "עלו ברשת" לאתרי אינטרנט שונים, כחלק מחשיפתם בפני קהל קוראי המדור, ולמרות שהמטרה היתה ליצור אצל הקוראים תחושה של "טעימה" מאתר הצלמים בו פורסם הצילום על ידי התובעת, לא עומדת לנתבעות הגנת הטיפול ההוגן. טעמו של דבר הוא שהגנה כזו מחייבת את אזכור שמו של בעל זכות היוצרים. כך נקבע בע"א 2790/93 Robert E. Eisenman נ' אלישע קימרון (2000) - פורסם בנבו:

"כך או כך, אפילו היה מדובר ב"תמצית עיתונאית", הרי שהשימוש בטקסט המפוענח לא היה "הוגן" כלל וכלל, מן הטעם ששמו של קימרון לא נקרא על הטקסט."

ראה גם ע"א (ת"א) 3038/02 זום תקשורת (1992) בע"מ נ' הטלויזיה החינוכית הישראלית (2007) - פורסם בנבו:

"סבורים אנו שהמשיבה לא הוכיחה שהשימוש היה הוגן.. כדי שהמשיבה תוכל לחסות בצילה של הגנת הטיפול ההוגן, היה עליה, למצער, ליתן אשראי מתאים למערערת, היינו, לאזכר את שמה ולציין את העובדה שהיא בעלת הזכויות. ערוץ טלוויזיה, בין ממלכתי ובין מסחרי, אינו חופשי לעשות שימוש ביצירה כלשהי, ללא רשות בעל הזכויות, אך אם עשה שימוש כזה, אין הוא יכול להחשב כמי שטיפל ביצירה טיפול הוגן, אם לא ציין מי בעל זכויות היוצרים ביצירה זו כלל."

19. לאור האמור לעיל, אני קובע כי לא עומדת לנתבעות הגנת שימוש הוגן. ממילא יש לקבוע כי הנתבעות הפרו את זכות היוצרים של התובעת בצילום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

הפרת הזכות המוסרית

20. לצד זכות היוצרים החומרית ביצירה, קיימת גם זכותו המוסרית של היוצר. מונח זה נועד להבדיל זכות זו מהזכות הכלכלית, היא זכות היוצרים החומרית ביצירה (ת"א (י-ם) 2366/00 בן דב נ' מזר, תק- מח 2004 (2) 7676). הזכות המוסרית ביצירה נשמרת למחבר גם באותם מקרים בהם זכות היוצרים החומרית שייכת לאדם אחר, כגון, במקרה של העברתה או במקרה שבו הזכות החומרית שייכת למעבידו של המחבר משום שהיצירה חוברת בהיותו של המחבר עובד של המעביד (ראה ת.א. (ת"א) 59647/06 ד"ר פרי ארנון נ' ל.ה.ב. (1992) לימודי הכשרה בניהול בע"מ , בעמ' 11 - פורסם בנבו).

הזכות המוסרית מעוגנת בס' 4 א' לפקודה, הקובע:

- " (1) מחבר זכאי ששמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה המקובלים.
(2) מחבר זכאי שלא ייעשה ביצירתו כל סילוף, פגימה או שינוי אחר, או כל פעולה שיש בה משום הפחתת ערך ביחס לאותה יצירה, העלולה לפגוע בכבודו או בשמו של מחברה.
(3) פגיעה בזכות לפי סעיף זה היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין (נוסח חדש), יחולו עליה.
(4) זכותו של מחבר לפי סעיף זה לא תהיה תלויה בזכותו החומרית באותה יצירה, והיא תעמוד לו אף לאחר שזכות זו, כולה או מקצתה, הועברה לאחר.
(5) בתביעה לפי סעיף זה זכאי המחבר לפיצויים בסכום שיקבע בית המשפט לפי נסיבות המקרה, אף אם לא הוכח נזק ממון; הוראה זו לא תגרע מסמכות אחרת של בית המשפט לפי פרק ה' לפקודת הנזיקין (נוסח חדש)."

21. הכלל הוא שהזכות המוסרית מורכבת משני יסודות: זכות ההורות, קרי, זכותו של היוצר שהיצירה תיקרא על שמו, והזכות לשלמות, קרי, זכותו של היוצר שלא תסולף יצירתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

22. במקרה דנן, הנתבעות הפרו את זכותה המוסרית של התובעת ביצירתה, בכך שלא פרסמו את שמה לצד הצילום. אכן, בנוסף לכך הן גם ערכו את הצילום, בדרך של חיתוך חלקו התחתון, אך לחיתוך זה כשלעצמו אינני מייחס חשיבות רבה שכן הדבר נעשה מתוך שיקולי עריכה והרצון להקטין את הצילום המקורי לגודל של בול דואר, על מנת שניתן יהיה לפרסמו. עריכה זו לא פגמה ביצירה ולא סילפה אותה. מכל מקום, די בכך ששמה של התובעת לא פורסם לצד הצילום, על מנת להוות הפרה של זכותה המוסרית.

גובה הפיצוי

23. ס' 3א' לפקודה קובע:

"לא הוכח הנזק שנגרם בהפרת זכות יוצרים, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לו לכל הפרה פיצויים בשיעור שלא יפחת מ- 10,000 שקלים חדשים ולא יעלה על 20,000 שקלים חדשים; שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בצו לשנות את השיעורים האמורים"

אינני מקבל את טענתן של הנתבעות לפיה מדובר בהפרה אחת בלבד. במקרה דנן מדובר בשתי הפרות, שכן הצילום פורסם הן באתר ynet והן בעיתון ידיעות אחרונות. מדובר בסוגי מדיה שונים, גם אם שני הפרסומים נעשו באותו היום ממש.

24. בנסיבות הענין אני סבור כי יש להעמיד את הפיצוי בגין כל הפרה על סך של 10,000 ₪, קרי, בגובה הרצפה הסטטוטורית, שכן לא היתה לנתבעות כל כוונת זדון ליטול לעצמן את הזכויות ביצירה לשם הפקת רווח כספי, ואני מתרשם כי מדובר במחדל שנעשה מתוך רשלנות וקלות דעת. סך כל הפיצוי בגין הפגיעה בזכות היוצרים החומרית הוא איפוא 20,000 ₪.

25. סעיף 4א(5) לפקודה קובע כי תובע, אשר נפגעה זכותו המוסרית, זכאי לפיצויים בסכום שיקבע בית המשפט. פיצויים אלה נפסקים בנוסף לפיצויים בגין הפגיעה בזכות הקניינית, שכן מטרתם לפצות את התובע בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו ובגין הפגיעה בכבודו (ראה ע"א 2790/93 Robert E. Eisenman נ' אלישע קימרון (2000) - פורסם בנבו). מאידך, לזכותן של הנתבעות יש להביא בחשבון את העובדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 נובמבר 2009

ת"א 58032-07 שפלן נ' ידיעות אינטרנט (שותפות כללית) ואח'

שלאחר שפנה אל הנתבעות צלם בשם ניב קלדרון, והעמיד אותן על העובדה שלא ניתן קרדיט לתובעת, הוסף שמה של התובעת לצד הצילום שפורסם באתר ynet.

26. בנסיבות הענין, אני סבור כי יש לפסוק לתובעת פיצוי בסך של 4,000 ₪ בגין כל הפרה של זכותה המוסרית, ובסך הכל, סך של 8,000 ₪.

27. סוף דבר, הנתבעות תשלמנה לתובעת פיצויים בסך של 28,000 ₪. בנוסף תשלמנה הנתבעות לתובעת הוצאות משפט בסך של 1,500 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

28. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ו חשון תש"ע, 13 נובמבר 2009, בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט